

**Die Aktivformen
von "heischen" - "heesche"**

Infinitiv I	Präsens
heischen	heesche

Infinitiv	Futur I
heischen werden	heesche wehde

Infinitiv II	Perfekt
geheischt haben	jeheescht hann

Infinitiv	Futur II
geheischt haben werden	jeheescht hann wehde

Partizip I	Präsens
heischend	am heesche

*) Partizip II	*) Perfekt
geheischt	jeheescht

Präsens	Indikativ
heische	heesch
heischst	heeschst
heischt	heescht
heischen	heesche
heischt	heescht
heischen	heesche

1. P. Sg.
2. P. Sg.
3. P. Sg.
1. P. Pl.
2. P. Pl.
3. P. Pl.

Präsens	Konjunktiv I
heische	heesche
heischest	heeschdes
heische	heesche
heischen	heeschen
heischet	heeschet
heischen	heeschen

*) Präteritum	*) Indikativ
heischte	heeschden / heeschte
heischtest	heeschdes
heischte	heeschden / heeschte
heischten	heeschde/n
heischtet	heeschdet
heischten	heeschde/n

ech
do
hä/se/et
mer
ehr
se

*) Präteritum	*) Konjunktiv II
heischte	heeschde/n
heischtest	heeschdes
heischte	heeschde/n
heischten	heeschden
heischtet	heeschdet
heischten	heeschden

Futur I	Indikativ
werde heischen	wehd heesche
wirst heischen	wehds / wöhds heesche
wird heischen	wehd / wöhd heesche
werden heischen	wehde/n heesche
werdet heischen	wehdt heesche
werden heischen	wehde/n heesche

1. P. Sg.
2. P. Sg.
3. P. Sg.
1. P. Pl.
2. P. Pl.
3. P. Pl.

Futur I	Konjunktiv I
werde heischen	wähd heesche
werdest heischen	wähds heesche
werde heischen	wähd heesche
werden heischen	wähden heesche
werdet heischen	wähdet heesche
werden heischen	wähden heesche

Perfekt	Indikativ
habe geheischt	hann jeheescht
hast geheischt	häs jeheescht
hat geheischt	hät jeheescht
haben geheischt	hannt jeheescht
habt geheischt	hat jeheescht
haben geheischt	hannt jeheescht

ech
do
hä/se/et
mer
ehr
se

Perfekt	Konjunktiv I
habe geheischt	hänn jeheescht
habest geheischt	hänns jeheescht
habe geheischt	hänn jeheescht
haben geheischt	hännt jeheescht
habet geheischt	hännt jeheescht
haben geheischt	hännt jeheescht

Plusquamperfekt	Indikativ
hatte geheischt	hadden / hatt jeheescht
hattest geheischt	haddes / hatts jeheescht
hatte geheischt	hadden / hatt jeheescht
hätten geheischt	hadde/n jeheescht
hattet geheischt	haddet jeheescht
hätten geheischt	hadde/n jeheescht

1. P. Sg.
2. P. Sg.
3. P. Sg.
1. P. Pl.
2. P. Pl.
3. P. Pl.

Plusquamperfekt	Konjunktiv II
hätte geheischt	hätten / hätt jeheescht
hättest geheischt	hädtes / hätt jeheescht
hätte geheischt	hätten / hätt jeheescht
hätten geheischt	hätten jeheescht
hättet geheischt	hädde jeheescht
hätten geheischt	hätten jeheescht

Futur II	Indikativ
werde geheischt haben	wehd jeheescht hann
wirst geheischt haben	w(e/ö)hds jeheescht hann
wird geheischt haben	wehd / wöhd jeheescht hann
werden geheischt haben	wehde/n jeheescht hann
werdet geheischt haben	wehdt jeheescht hann
werden geheischt haben	wehde/n jeheescht hann

ech
do
hä/se/et
mer
ehr
se

Futur II	Konjunktiv I
werde geheischt haben	wähd jeheescht hann
werdest geheischt haben	wähds jeheescht hann
werde geheischt haben	wähd jeheescht hann
werden geheischt haben	wähden jeheescht hann
werdet geheischt haben	wähdet jeheescht hann
werden geheischt haben	wähden jeheescht hann

Singular	Imperativ Präsens	Plural
heisch / heesche	heesch	heischt / heescht

*) Die Präteritumformen "hiesch..." (Indikativ) und "hiesche..." (Konjunktiv) sowie die Partizip II-Form "geheischen" sind obsolet und nicht mehr in Gebrauch.

**Die Formen des Vorgangspassivs
von "heischen" - "heesche"**

Infinitiv I	Präsens
geheischt werden	jeheescht wehde

Infinitiv II	Perfekt
geheischt worden sein	jeheescht wohde sinn

Präsens	Indikativ		Präsens	Konjunktiv I
werde geheischt	wehd jeheescht	1. P. Sg.	werde geheischt	wähd jeheescht
wirst geheischt	wehds / wöhds jeheescht	2. P. Sg.	werdest geheischt	wähds jeheescht
wird geheischt	wehd / wöhd jeheescht	3. P. Sg.	werde geheischt	wähd jeheescht
werden geheischt	wehde jeheescht	1. P. Pl.	werden geheischt	wähden jeheescht
werdet geheischt	wehdt jeheescht	2. P. Pl.	werdet geheischt	wähdet jeheescht
werden geheischt	wehde jeheescht	3. P. Pl.	werden geheischt	wähden jeheescht

Präteritum	Indikativ		Präteritum	Konjunktiv II
wurde geheischt	wohd jeheescht	ech	würde geheischt	wöhd jeheescht
wurdest geheischt	wohds jeheescht	do	würdest geheischt	wöhds jeheescht
wurde geheischt	wohd jeheescht	hä/se/et	würde geheischt	wöhd jeheescht
wurden geheischt	wohde/n jeheescht	mer	würden geheischt	wöhden jeheescht
wurdet geheischt	wohdt jeheescht	ehr	würdet geheischt	wöhdet jeheescht
wurden geheischt	wohde/n jeheescht	se	würden geheischt	wöhden jeheescht

Futur I	Indikativ		Futur I	Konjunktiv I
werde geheischt werden	wehd jeheescht wehde	1. P. Sg.	werde geheischt werden	wähd jeheescht wehde
wirst geheischt werden	w(e/ö)hds jeheescht wehde	2. P. Sg.	werdest geheischt werden	wähds jeheescht wehde
wird geheischt werden	wehd / wöhd jeheescht wehde	3. P. Sg.	werde geheischt werden	wähd jeheescht wehde
werden geheischt werden	wehde/n jeheescht wehde	1. P. Pl.	werden geheischt werden	wähden jeheescht wehde
werdet geheischt werden	wehdt jeheescht wehde	2. P. Pl.	werdet geheischt werden	wähdet jeheescht wehde
werden geheischt werden	wehde/n jeheescht wehde	3. P. Pl.	werden geheischt werden	wähden jeheescht wehde

Perfekt	Indikativ		Perfekt	Konjunktiv I
bin geheischt worden	ben jeheescht wohde	ech	sei geheischt worden	sei jeheescht wohde
bist geheischt worden	bes jeheescht wohde	do	sei(e)st geheischt worden	seis jeheescht wohde
ist geheischt worden	es jeheescht wohde	hä/se/et	sei geheischt worden	sei jeheescht wohde
sind geheischt worden	send jeheescht wohde	mer	seien geheischt worden	seien jeheescht wohde
seid geheischt worden	sid jeheescht wohde	ehr	seiet geheischt worden	seiet jeheescht wohde
sind geheischt worden	send jeheescht wohde	se	seien geheischt worden	seien jeheescht wohde

Plusquamperfekt	Indikativ		Plusquamperfekt	Konjunktiv II
war geheischt worden	wor jeheescht wohde	1. P. Sg.	wäre geheischt worden	wör jeheescht wohde
warst geheischt worden	wors jeheescht wohde	2. P. Sg.	wär(e)st geheischt worden	wörs jeheescht wohde
war geheischt worden	wor jeheescht wohde	3. P. Sg.	wäre geheischt worden	wör jeheescht wohde
waren geheischt worden	wore/n jeheescht wohde	1. P. Pl.	wären geheischt worden	wören jeheescht wohde
wart geheischt worden	wort jeheescht wohde	2. P. Pl.	wär(e)t geheischt worden	wört jeheescht wohde
waren geheischt worden	wore/n jeheescht wohde	3. P. Pl.	wären geheischt worden	wören jeheescht wohde

Futur II	Indikativ		Futur II	Konjunktiv I
werde geheischt worden sein	wehd jeheescht wohde sinn	ech	werde geheischt worden sein	wähd jeheescht wohde sinn
wirst geheischt worden sein	wehds / wöhds jeheescht wohde sinn	do	werdest geheischt worden sein	wähds jeheescht wohde sinn
wird geheischt worden sein	wehd / wöhd jeheescht wohde sinn	hä/se/et	werde geheischt worden sein	wähd jeheescht wohde sinn
werden geheischt worden sein	wehde/n jeheescht wohde sinn	mer	werden geheischt worden sein	wähden jeheescht wohde sinn
werdet geheischt worden sein	wehdt jeheescht wohde sinn	ehr	werdet geheischt worden sein	wähdet jeheescht wohde sinn
werden geheischt worden sein	wehde/n jeheescht wohde sinn	se	werden geheischt worden sein	wähden jeheescht wohde sinn

Hinweis

Passive Befehlsformen sind zwar nach der Wortbildungsanalogie möglich, aber ungebräuchlich.
Deswäje wehde se hee och nit opjeführt. | Deswegen werden sie hier nicht aufgeführt.

**Die Formen des Zustandspassivs
von "heischen" - "heesche"**

Infinitiv I	Präsens
geheischt sein	jeheescht sinn

Infinitiv II	Perfekt
geheischt gewesen sein	jeheescht jewäse sinn

Präsens	Indikativ
bin geheischt	ben jeheescht
bist geheischt	bes jeheescht
ist geheischt	es jeheescht
sind geheischt	send jeheescht
seid geheischt	sid jeheescht
sind geheischt	send jeheescht

1. P. Sg.
2. P. Sg.
3. P. Sg.
1. P. Pl.
2. P. Pl.
3. P. Pl.

Präsens	Konjunktiv I
sei geheischt	sei jeheescht
seiest / seist geheischt	seis jeheescht
sei geheischt	sei jeheescht
seien geheischt	seien jeheescht
seiet geheischt	seiet jeheescht
seien geheischt	seien jeheescht

Präteritum	Indikativ
war geheischt	wor jeheescht
warst geheischt	wors jeheescht
war geheischt	wor jeheescht
waren geheischt	wore/n jeheescht
wart geheischt	wort jeheescht
waren geheischt	wore/n jeheescht

ech
do
hä/se/et
mer
ehr
se

Präteritum	Konjunktiv II
wäre geheischt	wör jeheescht
wärest / wärst geheischt	wörs jeheescht
wäre geheischt	wör jeheescht
wären geheischt	wören jeheescht
wäret / wärt geheischt	wört jeheescht
wären geheischt	wören jeheescht

Futur I	Indikativ
werde geheischt sein	wehd jeheescht sinn
wirst geheischt sein	wehds / wöhds jeheescht sinn
wird geheischt sein	wehd / wöhd jeheescht sinn
werden geheischt sein	wehde/n jeheescht sinn
werdet geheischt sein	wehdt jeheescht sinn
werden geheischt sein	wehde/n jeheescht sinn

1. P. Sg.
2. P. Sg.
3. P. Sg.
1. P. Pl.
2. P. Pl.
3. P. Pl.

Futur I	Konjunktiv I
werde geheischt sein	wähd jeheescht sinn
werdest geheischt sein	wähds jeheescht sinn
werde geheischt sein	wähd jeheescht sinn
werden geheischt sein	wähden jeheescht sinn
werdet geheischt sein	wähdet jeheescht sinn
werden geheischt sein	wähden jeheescht sinn

Perfekt	Indikativ
bin geheischt gewesen	ben jeheescht jewäse
bist geheischt gewesen	bes jeheescht jewäse
ist geheischt gewesen	es jeheescht jewäse
sind geheischt gewesen	send jeheescht jewäse
seid geheischt gewesen	sid jeheescht jewäse
sind geheischt gewesen	send jeheescht jewäse

ech
do
hä/se/et
mer
ehr
se

Perfekt	Konjunktiv I
sei geheischt gewesen	sei jeheescht jewäse
sei(e)st geheischt gewesen	seis jeheescht jewäse
sei geheischt gewesen	sei jeheescht jewäse
seien geheischt gewesen	seien jeheescht jewäse
seiet geheischt gewesen	seiet jeheescht jewäse
seien geheischt gewesen	seien jeheescht jewäse

Plusquamperfekt	Indikativ
war geheischt gewesen	wor jeheescht jewäse
warst geheischt gewesen	wors jeheescht jewäse
war geheischt gewesen	wor jeheescht jewäse
waren geheischt gewesen	wore/n jeheescht jewäse
wart geheischt gewesen	wort jeheescht jewäse
waren geheischt gewesen	wore/n jeheescht jewäse

1. P. Sg.
2. P. Sg.
3. P. Sg.
1. P. Pl.
2. P. Pl.
3. P. Pl.

Plusquamperfekt	Konjunktiv II
wäre geheischt gewesen	wör jeheescht jewäse
wär(e)st geheischt gewesen	wörs jeheescht jewäse
wäre geheischt gewesen	wör jeheescht jewäse
wären geheischt gewesen	wören jeheescht jewäse
wär(e)t geheischt gewesen	wört jeheescht jewäse
wären geheischt gewesen	wören jeheescht jewäse

Futur II	Indikativ
werde geheischt gewesen sein	wehd jeheescht jewäse sinn
wirst geheischt gewesen sein	wehds / wöhds jeheescht jewäse sinn
wird geheischt gewesen sein	wehd / wöhd jeheescht jewäse sinn
werden geheischt gewesen sein	wehde/n jeheescht jewäse sinn
werdet geheischt gewesen sein	wehdt jeheescht jewäse sinn
werden geheischt gewesen sein	wehde/n jeheescht jewäse sinn

ech
do
hä/se/et
mer
ehr
se

Futur II	Konjunktiv I
werde geheischt gewesen sein	wähd jeheescht jewäse sinn
werdest geheischt gewesen sein	wähds jeheescht jewäse sinn
werde geheischt gewesen sein	wähd jeheescht jewäse sinn
werden geheischt gewesen sein	wähden jeheescht jewäse sinn
werdet geheischt gewesen sein	wähdet jeheescht jewäse sinn
werden geheischt gewesen sein	wähden jeheescht jewäse sinn

Hinweis

Aus semantischer Sicht ergeben Konjunktiv II-Formen im Futur keinen Sinn und werden deshalb hier auch nicht aufgeführt.
Semantesch jesenn erjāwe Konjunktiv II-Forme för em Futur kinne Senn on wehde deshalv hee och nit opgeföht.